

Sygn. akt I C 1993/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Daria Ratymirska

Protokolant: p. o. prot. sęd. Dorota Hnatów

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2020 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko T. P.

o zapłatę kwoty 12 780,12 zł

I. zasądza od pozwanego T. P. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 12 780,12 zł (dwanaście tysięcy siedemset osiemdziesiąt złotych 12/100) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 12482,81 zł od dnia 12.02.2019 r. do dnia zapłaty, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 297,31 zł od dnia 05.07.2019 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 4256 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

(...)

UZASADNIENIE

(...) S.A. w G. wniosła pozew przeciwko T. P. o zapłatę kwoty 12780,12 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 12482,81 zł dnia 12.02.2019r., od kwoty 297,31 zł od dnia wniesienia pozwu, tj. 5.07.2019r., do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podał, że strony zawarły w dniu 5.01.2018r. umowę pożyczki kwoty 10000 zł na okres 737 dni. Pozwany zobowiązał się do zwrotu kwoty pożyczki, opłaty przygotowawczej za rozpatrzenie wniosku o udzielenie pożyczki w kwocie 1500 zł oraz opłaty administracyjnej za obsługę pożyczki, ustanowienie zabezpieczeń, wycenę ryzyka, utrzymanie baz danych i koszty operacyjne w kwocie 7000 zł. Pozwany zobowiązał się do spłaty w 24 miesięcznych ratach. Pozwany nie zapłacił w terminie dwóch rat, wobec czego umowa pożyczki została wypowiedziana i postawiona w stan natychmiastowej wymagalności dnia 29.01.2019r. Wypowiedzenie umowy poprzedziło wezwanie do zapłaty zaległych rat z dnia 13.11.2018r. wraz z informacją, iż w przypadku braku zapłaty, umowa zostanie wypowiedziana, a cała pożyczka postawiona w stan natychmiastowej wymagalności. powód wyjaśnił, że oprocentowanie pożyczki naliczane od całkowitej kwoty pożyczki wynosiło 7% w stosunku rocznym i było stałe w okresie jej obowiązywania. Jednakże, zgodnie z umową, niespłacenie raty pożyczki w terminie powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego mogły być naliczane odsetki karne w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia następnego po dniu wymagalności niezapłaconej w terminie raty. Wobec wypowiedzenia pożyczki i brakiem uregulowania zobowiązania przez pozwanego, powód domagał się zasądzenia: kwoty 6820,55 zł, tytułem należności głównej, na którą składa się pozostała do spłaty całkowita kwota pożyczki, wraz z należną opłatą przygotowawczą w kwocie 995,54 zł oraz opłatą administracyjną w wysokości 4666,72 zł, łącznie 12482,81 zł. Powód domagał się też zapłaty kwoty 161,38 zł, tytułem skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości 7% w

stosunku rocznym, naliczonych od całkowitej kwoty pożyczki od dnia jej wypłacenia do dnia wypowiedzenia umowy, tj. 29.01.2019r. Dodatkowo powód domagał się zapłaty kwoty 135,93 zł, tytułem skapitalizowanych odsetek karnych w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, naliczonych od powstałego zadłużenia przeterminowanego (niezapłaconych w terminie rat pożyczki) od dnia następnego po dniu wymagalności niezapłaconej w terminie raty do dnia wysłania wezwania, tj. 11.02.2019r.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, zarzucił nieistnienie roszczeń powoda, brak wymagalności roszczenia, zaprzeczył istnieniu pierwotnej wierzytelności, podniósł, że osoby, które podpisały sporne oświadczenia nie są upoważnione do składania oświadczeń materialnoprawnych w imieniu pierwotnego pożyczkodawcy. Zarzucił też, że wadliwe jest wypowiedzenie umowy, bowiem osoba, które je podpisała nie została skutecznie umocowana do składania tego rodzaju oświadczeń, zatem, zdaniem pozwanego, roszczenie ma charakter przedwczesny.

Sąd ustalił:

Strony zawarły w dniu 5.01.2018r. umowę pożyczki kwoty 10000 zł na okres od dnia 5.01.2018r. do dnia 12.01.2020r. Pozwany zobowiązał się do zwrotu kwoty pożyczki, opłaty przygotowawczej za rozpatrzenie wniosku o udzielenie pożyczki w kwocie 1500 zł, opłaty administracyjnej za obsługę pożyczki, ustanowienie zabezpieczeń, wycenę ryzyka, utrzymanie baz danych i koszty operacyjne w kwocie 7000 zł, oraz odsetek umownych w wysokości 745,43 zł. Oprocentowanie pożyczki naliczane od całkowitej kwoty pożyczki wynosiło 7% w stosunku rocznym i było stałe w okresie jej obowiązywania. Pozwany zobowiązał się do spłaty w 24 miesięcznych ratach, do dnia 12.01.2018r. Niespłacenie raty pożyczki w terminie powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego mogły być naliczane odsetki karne w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia następnego po dniu wymagalności niezapłaconej w terminie raty. Pozwany nie zapłacił w terminie dwóch rat (w wykonaniu zobowiązania dokonał jedynie ośmiu wpłat), wobec czego umowa pożyczki została wypowiedziana i postawiona w stan natychmiastowej wymagalności dnia 29.01.2019r. Wypowiedzenie umowy poprzedziło wezwanie do zapłaty zaległych rat z dnia 13.11.2018r. wraz z informacją, iż w przypadku braku zapłaty, umowa zostanie wypowiedziana, a cała pożyczka postawiona w stan natychmiastowej wymagalności.

Dowód:

umowa pożyczki nr (...) (k-20 i nast.);

potwierdzenie wykonania transakcji płatniczej w wys. 10000 zł (k-45);

pełnomocnictwo dla K. P. z dnia 26.10.2016r. (k-46);

wezwanie do zapłaty z dnia 13.11.2018r. (k-23), z dnia 11.02.2019r. (k-25) z potwierdzeniem nadania i doręczenia (k-47, 49);

wypowiedzenie umowy z dnia 29.01.2019r. (k-24) z potwierdzeniem nadania i doręczenia z dn. 29.01.2019r. (k-48);

raport wpłat dokonanych przez pozwanego (k-51);

pełnomocnictwo dla A. K. z dnia 13.10.2016r. (k-50).

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód udowodnił dochodzone roszczenie co do zasady i wysokości. Udowodnił, że strony łączyła w.w. umowa pożyczki, na podstawie której pozwany zaciągnął zobowiązanie pieniężne, z którego nie wywiązał się należycie. Powód skutecznie wypowiedział pozwanemu umowę, zgodnie z jej postanowieniami, wykazując wymagalność roszczenia dochodzonego pozwem.

Pozwany nie wykazał, że spełnił świadczenie w wysokości i terminie wskazanym w umowie.

Zarzuty zgłoszone w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie zasługiwały na uwzględnienie.

Wymienione wyżej dokumenty, przedłożone przez powoda, w szczególności umowa pożyczki, potwierdzenie wykonania transakcji płatniczej w wys. 10000 zł, raport wpłat, dokonanych przez pozwanego, wezwania do zapłaty i wypowiedzenie umowy, stanowią dowody na potwierdzenie istnienia wierzytelności (zobowiązania pozwanego wobec powoda), jej wysokości i wymagalności. Przedłożone przez powoda dowody stanowiły dostateczną podstawę do wyprowadzenia ustaleń faktycznych, zgodnych z twierdzeniami pozwu. Powód wskazał także sposób wyliczenia i skapitalizowania odsetek, pozwany zaś nie sformułował żadnych konkretnych zarzutów przeciwko takim twierdzeniom, ograniczając swoje stanowisko procesowe do negocjowania żądania pozwu i nie wykazując żadnej inicjatywy dowodowej, uchylając się zarazem od oświadczenia, czy fakty, przedstawione przez powoda w pozwie i dalszym piśmie procesowym, miały miejsce, w szczególności czy, w jakiej wysokości i kiedy dokonał spłaty pożyczki, od jakiej daty według niego pozostaje w opóźnieniu ze spłatą i jaka jest prawidłowa wysokość naliczonych odsetek, przy czym nie stawiał się także na wezwanie Sądu, uniemożliwiając przeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony.

W odpowiedzi na zarzuty pozwanego, powód przedłożył stosowne pełnomocnictwa dla osób, które w jego imieniu składały oświadczenia woli. Nawet, gdyby przyjąć, że umowa pożyczki zawarta została przez osobę nieposiadającą umocowania do działania w imieniu powoda bądź przekraczającą zakres udzielonego umocowania, umowa taka nie jest bezwzględnie nieważna, lecz dotknięta sankcją bezskuteczności zawieszonej, co oznacza, iż jej skuteczność zależy od potwierdzenia przez mocodawcę, w imieniu którego została zawarta. Umowa potwierdzona przez mocodawcę jest ważna, wywołuje właściwe dla niej skutki prawne, przy czym druga strona może wyznaczyć mocodawcy odpowiedni termin do potwierdzenia umowy, a po bezskutecznym upływie terminu staje się wolna (art. 103 kc). W niniejszej sprawie pozwany nie wyznaczył powodowi terminu do potwierdzenia rzekomo nieważnej umowy i do chwili wystąpienia przez powoda z powództwem nie kwestionował umocowania osoby podpisującej umowę w imieniu pożyczkodawcy, a także przystąpił do spłaty pożyczki zgodnie z umową, po wcześniejszym przelaniu przez powoda środków z pożyczki, zgodnie z dyspozycją pozwanego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów w zw. z art. 353 § 1 kc, art. 354 § 1 kc, art. 471 kc, art. 481 § 1 i 2 kc, art. 482 § 1 kc, orzeczono, jak w pkt I wyroku.

Orzeczenie w pkt II oparto na przepisach art. 98 § 1 i 3 kpc. Pozwany, jako przegrywający sprawę, powinien zwrócić powodowi koszty procesu, w skład których wchodzi: opłata sądowa od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym, w stawce minimalnej, uzależnionej od wartości przedmiotu sporu, i opłata skarbową od pełnomocnictwa (160 zł + 479 zł + 3600 zł + 17 zł).